

## **Nationaldagsfirare, marknadsbesökare och Knivsta- och Långhundrabor!**

Härligt att se en så stor skara som har samlats för att fira Sveriges nationaldag. Det har blivit tradition i Knivsta kommun att fira nationaldagen här i Husby Långhundra mitt under Husaby marknad. Det har vi gjort i snart ett decennium i både vått och torrt – ibland i flödande sol och ibland i hällande regn. Vi har satt ett värde på att få vara här på Tilasgårdens tun under bar himmel och har inte trott på några regnförsäkringar som kan stå emot vädrets makter.

Annars kan man försäkra sig mot det allra mesta. Försäkringar gör anspråk på att skapa trygghet och säkerhet. Vi vill gardera oss mot allehanda skador och oförutsedda händelser. Tryggheten levereras bl a i form av medikamenter – vaccin o andra läkarordinationer. Ibland har den formen av prylar som partytält för att slippa just regn och avfuktare för att slippa mögel i husgrunden. Och ibland kan vi också utlovas ekonomisk ersättning från försäkringsbolag, trygghetsstiftelser och sjukhus om vi skulle drabbas av ngt som skadat vårt liv.

Men frågan är om vi blir så värst mycket tryggare av allt detta som har trygghetsanspråk. Tänk om vår tilltro är överdriven och att tryggheten inte ökar i takt med alla nya försäkringar som vi tecknar. Tänk om varje ny försäkring i stället leder till det omvända – ökad rädsla och otrygghet. Krångel med komplicerade och svårtydda avtal gör oss kanske till och med rädda, eller i alla fall nervösa. Och våra offentliga trygghetssystem klarar kanske inte fullt ut att leverera trygghet även om det finns en sådan seriös ambition. Sådant som beror på ensamhet, utanförskap, ålder och fysisk och psykisk ohälsa kan det vara svårt att hitta rationella och verksamma trygghetssystem för.

Ibland finns det inga snabba och enkla lösningar för det som inte går att ändra på i en handvändning. Till och med organisationskonsulten, som brukar kunna ha svar på allt, kan bli ställd inför kundens förväntansfulla fråga: har du något recept på insikt så att mina medarbetare förstår vad jag menar? Men kundens egentliga problem var nog inte personalens bristande fattningsförmåga. Problemet var snarare att chef och medarbetare hade olika bilder av vad som skulle göras. Skillnaden i målbilder höll på att stjälpa hela organisationen.

Finns det då inga medel som kan förhindra människors otrygghet och rädsla? Jodå, många ger sig ut för ha snabba och effektiva lösningar. Problemet är bara att de sällan hjälper på sikt. Om vi däremot vill ha varaktiga lösningar måste vi släppa tron på quick fix. Metoden som jag vill förespråka heter ansträngning.

Berättelsen om Ronja Rövardotter ger en ledtråd. I den finns en spännande sekvens när Ronja bestämt sig för att ta sig över den bråddjupa och livsfarliga sprickan i berget som skilde henne från hjärtevännen Birk. Ronja och Birk hörde ju till två rivaliserande familjer som låg i ständig strid med varandra. Den enda möjliga vägen för att träffas ledde över bergsklyftan. Ronja utnyttjade föräldrarnas varning om att "akta sig för helvetesgapet". Ni minns väl hur hon gjorde?!

Hon övade och övade att hoppa riktigt långt och till sist lyckades hon hoppa över den djupa bergsklyftan. Plötsligt stod hon på andra sidan avgrunden och kunde nå fram till sin älskade Birk. Ronja hade lärt sig att akta sig för helvetesgapet genom att övervinna sin rädsla och ta det där jätteskuttet. Hon hade insett att enda chansen att inte falla ned i bergssprickan var att bli riktigt bra på att hoppa. Det som drev henne var en omutlig lust att vinna Birks hjärta. Man kan kanske säga att hon satsade, vågade och vann allt!

Här på nationaldagen vill vi uppmärksamma några av kommunens egna Ronjor som på olika sätt ansträngt sig för att lyckas med sina föresatser. Dessa knivstabor är drivna av sina egna mål men arbetar också för andra. Likt Ronja Rövardotter skapar de förutsättningar för att också andra ska leva i en gemenskap som sporrar och stärker banden mellan människor.

Tidigare idag har vi hälsat nya medborgare välkomna till kommunen. Var och en av dessa nya svenska medborgare har sin egen, ofta dramatiska, historia och sina egna skäl att bosätta sig här i Knivsta. Vi är väldigt glada för tillskottet av nya samhällsmedborgare i kommunen. Strax ska vi också få kora några ungdomar för häpnadsväckande starka insatser inom olika idrottsliga prestationer – ungdomar som gett järnet för att nå sina uppsatta mål. Vi ska också om en stund få träffa den person som kommunen ansett vara mest värd att bli just 2016 års knivstabo.

De här personerna är genom sina exempel våra förebilder och de behövs som inspiration och likaså en försäkran mot rädsla och otrygghet.

Jag har använt en bild från Astrid Lindgrens medeltida berättelse om Ronja Rövardotter för att lyfta fram att bästa vägen framåt går genom våra egna individuella och gemensamma ansträngningar. Dom kan se väldigt olika ut för olika människor. Dom skiljer sig ifråga om var vi bor, vår ålder och livssituation. Men det finns en gemensam kärna. I analogi med att "akta sig för helvetesgapet" skulle vi kanske för kommunen i sin helhet utfärda varningen

att gemensamt "akta oss" för faror i trafiken, tåg som inte stannar, barn som inte klarar skolan, samhällsutbyggnad som inte håller måttet, landsbygd som isoleras från staden, miljöproblem- och hälsoproblem och dålig integration. Målmedvetet och insiktsfullt bör vi ju ta itu med allt detta så att Knivsta blir en ännu bättre kommun att leva i.

I firandet av nationaldagen vill vi framhålla alla positiva krafter som satsat på att bygga vår gemenskap och därmed stärka vår demokrati i Knivsta och i Sverige som nation.

Vi utbringar nu ett fyrfaldigt leve för vårt Sverige:

Sverige leve: Hurra, hurra, hurra, hurra!

Knivsta den 6 juni 2016

Anne-Marie Morhed

1 vice ordförande i Knivsta kommunfullmäktige